

A szellemi konvulciónak abban a világában, amely ma Magyarországon a polgár teljes harci fegyverzetében a fasizmus megvalósítására, vagy a humánus pajzsával vértézve szökik a tett elől az idilli szigetekre, a magyarországi szociáldemokrácia, amint látjuk, édes keveset nyújt.

HUSZONNÉGY ÓRA EGY NÉMET MUNKATÁBORBAN

Irta: SZEKERES GYÖRGY

A tábort fehér nyárfák szegélyezik. Középen két magas, naiv, német népi stílusban faragott oszlop. A két oszlopot hosszú fehér szalag köti össze, amin „Heil Hitler” felírás olvasható. Négyesével sorakoznak a sátrak. Az egyik valamennyinél magasabb. Ez a tábor „Führer”-ének a sátra. Baloldalt a konyha, jobbra a kávéház. Mindenütt példás tisztaság. A tábor közepén kövekkel körülrakott táborút lobog. Valamivel távolabb két másik oszlop. A magasabbik tövében leeresztve a *Hitlerjugend* zászlaja. Itt gyűl össze a tábor, amikor a „thing”-et, (thing régi német szó, gyűlést jelent) tartják. Az oszlopok mellett nagy fekete tábla, hivatalos közleményekkel és napirenddel. Lemásolom: 5. ó. A szolgálatosok ébresztője. 6. ó. Általános ébresztő. 6-7. Torna. 7-^{1/2}8. Mosdás, rendezés. ^{1/2}8-8. Reggeli. 8. ó. Indulás a munkába. 12. ó. Ebéd. 2-4. Katonai gyakorlatok. 4-5. Előadás: Mi a hitlerifjú kötelessége gázriadó esetén? 5-6. Torna. 6-8. Pihenő. 8. ó. Vacsora. Azután „thing” és előadás a meghívottak számára: „A mi feladatunk.” 10. ó. Takarodó.

Néhány perccel a felkelés előtt érkezünk. A szolgálatosok már nagyban sűrögnek-forognak, fát hordanak a tűzhöz, a reggelit készítik.

Pontosan hat órakor fujják az ébresztőt. Egymás után jönnek a tábor lakói a tisztásra, meztelen felsőtesttel körbe futnak. Jön egy idősebb férfi s felolvassa a névsort. Egyetlen egy ifju hiányzik. Valaki utána fut s rövidesen az is megérkezik. A tábor Főnöke rá sem néz s úgy veti neki oda: „a torna után majd beszélünk”. Megkezdődik a torna: egy, kettő; egy, kettő: fel, le; fel, le. Jó néhányan hamarosan lihegnek a fáradtságtól. Azután mindenki mosdani fut: akik először végeznek, azok gyorsan rendbe szedik a sátrakat s merev vigyázz állásban várják a Főnököt, aki megvizsgálja a hálókelyeket, itt-ott felemel egy-egy takarót s meggyőződik arról, hogy teljes-e a rend. Ezután az ellenőrző út után következik a reggel fénypontja: felvonják a zászlót. A későn kelt fiu helyén marad. A parancsnok helyettesére bizza, aki büntetésből folytatja vele a tornát. Vigyázz, hasra; fel; hasra; fel. A Főnök-helyettes reggelijét odahozzák: egy csésze kakaó, kenyérral. Teli szájjal vezényli: egy, kettő; egy, kettő. Néhány fiu nevetve nézi a jelenetet. A megbüntetett fiut kiveri a veritek, már teljesen kimerült. A delikvens végül is összeesik, a parancsnok-helyettes megvető mozdulattal otthagyja és a csoport feloszlik.

A kávéház falán térkép, melyen Németország s a környező államok német lakossága vörös színnel van feltüntetve: „Volk ohne Grenzen” — olvasom a térképen. Egyik ifju, valamivel idősebb, mint a többi, egyik kezét a térképen tartva, beszél: a külföldön élő német ifjak helyzetét tárgyalja. A tábor parancsnoka beleszól a vitába; a Hitlerjugend egy magasrangú vezetőjének ajánlásával jöttem s így próbálja megkönnyíteni számomra a gondjaira bízott ifjakkal való érintkezést. Láthatóan nagy tekintélynek örvend közöttük. A „Führer-elv” értelmében korlátlan

ura csoportjának s így a tábor levegője jórészt attól függ, hogy a fenn-
deltjei milyen érzelmekkel viseltetnek iránta. Megtudom különben, hogy
nem minden vezető örvend nagy szeretetnek és hogy a többi táborfőkből
gyakran kerül sor kisebb-nagyobb lázadások elfojtására. Milyen elvek
szerint szervezik az ifjúságot, — kérdem tőle.

— Két fajta elv vezet bennünket. Az egyik nemleges: ki akarjuk ir-
tani lelkünkéből a judeo-marxista **kritikai szellemet** s ennek a beteges
ideológiának a helyébe a tekintély és a fegyelem tiszteletét, s az **egyen-**
nek a közösség alá való rendelését akarjuk beléjük nevelni. Pozitív cé-
lünk a hősök kultuszának istápolása s az ifjúságot arra buzdítjuk, hogy
kövesse vártanuink példáját, akik, mint Horst Wessel, életüket **adták fa-**
jukért. Feladatunk bizony nem könnyű, márcsak azért sem, mivel az if-
jak igen **gyakran ellentétben állnak szüleikkel**. Szerencsénkre a nehézsé-
gek leküzdésére korlátlan eszközök fölött rendelkezünk. Mint tudja, jo-
gomban áll testi fenytéket is alkalmazni, de ehhez csak a **legvégső eset-**
ben folyamodom. A **táborban az ifjak a földmunkásokkal együtt dolgoz-**
nak s a munkát illetőleg semmiben sem szabad elmaradniok azok mö-
gött. A városiak számára ez a feladat igen nehéz, a **gyengébbek** gyak-
ran elájulnak a kimerültségtől. Nem **tagadom: a földmunkások nem va-**
lami jóakaratóiak velük szemben: gyakran csúfolódnak velük és hacsak
tehetik, kellemetlenkednek. Ennek az az oka, hogy az ifjak **nem kapnak**
fizetést s így csökkentik a bért és elveszik a kenyerüket.

— Mit olvasnak az ifjak a munkatáborban?

— Hát, ami azt illeti, a bajtársak nem igen használják a könyv-
tárt — **válaszolja a könyvtáros, egy szemüveges, meggondolt fiú, kinek**
modora **meglehetősen elüt a többiétől s a kezembe ad egy könyvet, ami-**
nek **vadonatúj fedeléről** látszik, hogy még nem akadt olvasója.

— Tíz nap óta vagyok itt—folytatja a könyvtáros, — de eddig
még csak hét könyvet kértek. De ez nem is csoda. Nincs **időnk olvasni**
sem itt, sem otthon. Minden szabad időnkét lefoglalják a **katonai gya-**
korlatok, a menetelések, a céllövés s ezen kívül sok **gyűlésen is** részt
kell vennünk.

Az egyszerű, de bőséges ebéd után tovább folyik a tábor élete. Két
órakor az ifjak **katonai gyakorlatok**on vesznek részt, **azután jőm az elő-**
adás a gázriadóról. Az oktató (persze volt tiszt) szétszed és **összerak**
egy gázmaszkot. Az egyik fiú utána csinálja. Este, vacsora **után a tűz-**
nél gyűlnek össze: ez a „**thing**”. A fiúk magukkal **hozták** takaróikat és
azokra hasalnak, baráti csoportokban. Először karban dalolnak, **azután va-**
laki előadást tart a hitlerifjak kötelességéről. A fiúk udvariasan meg-
hallgatják, de már türelmetlenül várják a következő számot: élőképek
a régi germán mondákból. Néhány fiú harcosinak vagy papnak öltözik s
régies nyelven rövid jeleneteket ad elő, azokat a kifejezéseket használ-
va, amiket **Tacitus jegyzett fel a régi germánokról**.

Hamarosan **indulnom kell**. A tábor **könyvtárosa** helyet kér a ko-
csimban: bejön a városba, hogy másnap kihozza a postát és az újságo-
kat. Az autóban közlöm vele azt a megfigyelésemet, hogy a tábor vala-
mennyi lakója jómódú polgárfiúnak tűnik előttem.

— Igaz, — válaszolja — a Hitlerjugend tagjai **többnyire diákok**
és azok is, akik nem diákok, rendszerint jómódú szülők;
gyermekei. A vezetők mindent **elkövetnek, hogy minél több munkás és**
paraszt ifjút vonjanak be, előnyöket is biztosítottak nekünk és **ígérik**,
hogy később munkát is **kerítenek**, de be kell vallanom, hogy a munkás
ifjúság igen tartózkodóan viselkedik.